

K R Č M A

Vilém Závada

Všeč so mi praške krčmice,
kjer srečaš skupaj dva in dva,
kako s prigrizkom pred seboj
z očmi se pogovarjata.

In kmečke krčme so mi všeč.
Pogosto rad sem tja zavil
in med ljudmi preprostimi
zajedel radost, bol zapil.

Nadvse pa rad imam naš svet,
pod soncem staro krčmo to,
ki zmeraj rada se odpre,
kjer se ljudje rode in mro.

Tu poješ in živiš lahko,
samo na dolg nič ne dobiš.
Krčmarju moraš plačati
še sončno luč in vetra piš.

Od tu nerad gre človek ven,
saj kjer so Čehi, je tako,
da vse se z muziko konča,
poroka — in še smrt celo.

PRI ISTI MIZI

Vilém Závada

Le kratek čas gremo po isti poti,
le redko ista stvar nas veseli,
a vendar vsak tišči se v svojem kotu,
kot da bi z iste zemlje ne bili.

Ko pa že vsi, ki z nami so živeli,
so kot pijani v večno dalj odšli,
tako radi še s kom bi posedeli,
a zdaj nikjer več žive duše ni.